(1191) "भ्रूण आशायाम्" (X-चुरादिः-1691. अक. सेट्. आत्म.)

आकुस्मीयः ।

'—आशाविशङ्कयोः' इति धातुपाठे पठ्यते । '—आशंसायाम्' इति मैत्रेयः ।

भ्रूणकः-णिका, बुभ्रूणयिषकः-षिका, भ्रूणयिता-त्री, बुभ्रूणयिषिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि चौरादिककूटयतिवत् (240) ज्ञेयानि । भ्रूणः[A] ।

(1192) "भ्रेजृ दीप्तौ" (I-भ्वादिः-180. अक. सेट्. आत्म.)

भ्रेजकः-जिका, भ्रेजकः-जिका, बिभ्रेजिषकः-षिका, बेभ्रेजकः-जिका, भ्रेजिता-त्री, भ्रेजयिता-त्री, बिभ्रेजिषिता-त्री, बेभ्रेजिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि भौवादिककेपतिवत् (261) ज्ञेयानि । क्विपि-विभ्रेक्-विभ्रेग्-विभ्रेजौ-विभ्रेजः, इति रूपमिति विशेषः ।

(1193) "भ्रेषृ गतौ" (I-भ्वादिः-884. अक. सेट्. उभ.)

'भेषृ—इत्यपि' इति मैत्रेयः । '—भये, चलने च' इति क्षीरस्वामी पपाठ । 'भ्लेषृ—' इत्यन्ये इति धा. का. (२-२७) ।

भ्रेषकः-षिका, भ्रेषकः-षिका, बिभ्रेषिषकः-षिका, बेभ्रेषकः-षिका; भ्रेषिता-त्री, भ्रेषयिता-त्री, बिभ्रेषिषिता-त्री, बेभ्रेषिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकगेपातिवत् (429) बोध्यानि । अस्य धातोः उभयपदित्वात् शतरि भ्रेषन्[B]-न्ती, भ्रेषिष्यन्-न्ती-ती; इत्यादीनि रूपाण्यधिकानीति विशेषः ।

(1194) "भ्लक्ष अदने" (I-भ्वादिः-893. अक. सेट्. उभ.)

'भक्ष' इति क्षीरस्वामी इति मा. धातुवृत्तावुक्तम् । पुरुषकारेऽप्येवमेव । 'भक्ष' इति मैत्रेयः । 'प्लक्ष' इति दुर्गः । मुद्रितक्षीरतरङ्गिण्यां तु 'भ्लक्ष—' इत्येव पाठो दृश्यते । चुरादिषु भक्ष (२१) धातौ क्षीरस्वामिनैव 'भक्षतेर्घञ्-भक्षः ।' इत्युक्तत्वात् अदनार्थकस्य भक्षतेर्भ्वादिषु कुत्राप्यपाठात्, एनमेव

A. 'आकूणिताक्षमपि च स्मिततूणितास्यं
भ्रूणस्य शाठ्यजनयक्ष्यमवेक्ष्य गात्रम् ।' धा. का. 3-35.

B. 'चाय्या व्ययद्दाशविलोकमेषभ्रेषज्झषा यासदघं स्पशन्ती ॥' धा. का. 2.27.